

frit Spørgsmaal (Hør!), der maa besvares alene efter Hensynet til, hvad Rigsdagens Medlemmer antage for at være det Bedste og Tjenligste for Fædrelandet i Nutid og Fremtid (Hør!). Den høitærede Minister udtalte navnlig — det findes i Rigsdagstidenden Sp. 248 —: „Det, som efter min Mening vedkommer Sagen, det er: Hvorledes er det kongelige Budskab? Hvilke ere dets Fortjenester, og hvilke ere dets Svagheder? Er dets Antagelse nyttig, eller dets Forkastelse nødvendig? Hvad er meest nyttigt, enten at antage eller at forkaste det?“ Altsaa, Spørgsmaalet om Antagelsen af det kongelige Budskab uforandret, deri indbefattet Ophævelsen af Kongeriget's Arvelov, er et frit Spørgsmaal (Hør!), og jeg troer heller ikke, at Rigsdagens Medlemmer ellers vilde kunne beqvemme sig til at tage det under Forhandling (Hør!); det er, om Noget, et indre Anliggende, og det er, om Noget, et vigtigt Anliggende for vort Land.

Altsaa, jeg troer at maatte antage, at Ministeriet anseer det for at være det Nyttigste og Tjenligste for Fædrelandet, at Rigets Arvesfølge nu bliver ophævet. Hvor ofte det end er gjentaget, saa er det dog ikke overflødigt at erindre om, at Spørgsmaalet aldeles ikke er, om enten den agnatistiske eller den agnatist-cognatistiske Arvesfølge i og for sig og ialmindelighed er at foretrække; men Spørgsmaalet er: hvilken Arvesfølge er den tjenligste, den meest betryggende for et Monarchie, der befinder sig i den særegne Stilling som Danmark: at der til en Deel af dette Monarchie staae fremmede Fordringer overfor den danske Krones Fordringer. Det skal altsaa være det Nyttigste og Tjenligste for Danmark, at til den Tid, naar disse fremmede Fordringer leve op paany, den danske Krones Fordringer ikke bæres af et thron- og arveberettiget Hoved, der er Arveherre og Konge over det øvrige Monarchie, men at til den Tid den danske Throne skal staae ledig, arvingløs, og skal søges besat ved Overenskomst med de fremmede Magter. Det skal være det Tjenligste og Nyttigste for det danske Rige og det danske Folk, at man ikke nøies med den afhængige Stilling, der er nødvendig ifølge Forholdet til Holsteen, at Thronfølgeren i

Danmarks Rige ved Understøttelse af de fremmede Magter skal søge at bringe Lehnshertugdømmet Holsteen ind under sit Scepter; men denne afhængige Stilling skal søges saaledes undvundet, at selve den danske Krone skal bortgives efter Forhandling med de fremmede Magter (Hør!), at det danske Folk skal søge sin Konge ved Forhandling med disse Magter. I Sandhed, dersom det kan ansees for det Tjenligste, det meest Betryggende for et Rige, saaledes at ombytte den mere selvstændige Stilling med en mindre selvstændig, at ombytte en ringere Afhængighed med en større Afhængighed, kunde man fristes til at mene, at det maa være ligesaa forgæves at disputere om det Nyttige og Gavnlige, som at disputere om Smagssager. Og hvad mig angaaer, da tilstaaer jeg, at jeg saaledes har den hele Fornemmelse af det ufælgelige Tryk, der hviler over disse Forhandlinger, at jeg kunde fristes til at ønske, det var muligt for mig, hvad jeg maa antage at være muligt for adskillige Andre, at kunne udsone mig med det af Ministeriet fremsatte og uforanderligt fastholdte Forslag, — saafremt der kunde være Tale om at ønske, hvad man ikke forstaaer; thi jeg tilstaaer, at jeg ikke forstaaer, hvorledes man kan finde, at der i den Stilling, der saaledes beredes Danmarks Rige i Fremtiden, er Andet end en politisk Forvarrelse og en politisk Fornedrelse (Hør! Nei!). Men jeg vil hermed imidlertid kun udtale, hvor inderlig jeg er gjennemtrængt af det Sørgelige, det Beklagelige i den Modsatning, der i denne Sag findes mellem saa mange fædrelandsfindende Mænd og Ministeriet, — en Modsatning, der forekommer mig at være aldeles uforklarlig.

Det er som Forsøg paa at høre denne Modsatning, at jeg har tilladt mig, i Forening med et betydeligt Antal andre Medlemmer, at stille det Forslag, om hvilket der nu er Tale. Det forekommer mig, at der herved, idet Ministeriet bemyndiges til at udføre de afsluttede Tractater om Thronfølgeordningen, er givet Ministeriet Alt, hvad en constitutionel Regjering kan trænge til overfor Udlandet (Hør!), og Alt, hvad Regjeringen kan forlange. Dersom Ministeriet vil noget Mere, vil et Samtykke til en bestemt Forstaaelse af disse Tractater, en bestemt